

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI NA SVETKOVINU SV. PETRA I PAVLA

Srijeda, 29. lipnja 2022.

[[Multimedia](#)]

Draga braćo i sestre!

Evandjelje današnje liturgije, svetkovine svetih zaštitnika Rima, donosi riječi koje Petar upućuje Isusu: „Ti si Krist, Sin Boga živoga“ (Mt 16, 16). To je ispovijed vjere, koju Petar ne izriče na temelju svog ljudskog shvaćanja, nego zato što mu ju je nadahnuo Bog Otac (usp. r. 17). Za ribara Šimuna, zvanog Petar, bio je to početak putovanja: morat će, naime, proći mnogo vremena prije nego što značenje tih riječi uđe do kraja u njegov život, cijelog ga obuzimajući. Postoji „pripravništvo“ vjere, koje su prošli i sami apostoli Petar i Pavao, slično kao i svaki od nas. I mi vjerujemo da je Isus Mesija, Sin Boga živoga, ali treba vremena, strpljenja i mnogo poniznosti da bismo svojim načinom razmišljanja i djelovanja potpuno prionuli uz evandjelje.

To je apostol Petar odmah iskusio. Netom što je Isusu izrekao svoju vjeru, kad On naviješta da će morati trpjeti i biti osuđen na smrt, odbacuje tu perspektivu, koju smatra nespojivom s Mesijom. Čak se osjeća dužnim prekoriti Učitelja, koji pak njega kori: „Nosi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko“ (r. 23).

Razmislimo o tome: ne događa li se isto i nama? Ponavljamo Vjerovanje, izgovaramo ga s vjerom, ali kad na nas navale teške kušnje života kao da se počinjemo kolebati. Skloni smo protestu, govorimo Gospodinu da to nije pravedno, da moraju postojati drugi, jednostavniji, manje mukotrpni putovi i načini. Živimo podijeljenost vjernika, koji vjeruje u Isusa, povjerava mu se, ali u isto vrijeme osjeća da ga je teško slijediti i u napasti je tražiti druge putove koji nisu Učiteljevi. Sveti Petar je proživio tu unutarnju dramu i trebalo mu je vremena i sazrijevanja. Najprije se užasn timer pri pomisli na križ, ali na kraju života svjedočio je Gospodina hrabro, do te mjere da je – prema predaji – dao

da ga razapnu naopako, da ne bude raspet jednako kao njegov Učitelj.

I apostol Pavao ima svoj vlastiti put, i on je prošao kroz polagano sazrijevanje vjere, proživljavajući trenutke neizvjesnosti i sumnje. Ukazanje Uskrsloga na putu za Damask, koje ga je od progonitelja učinio kršćaninom, treba promatrati kao početak puta na kojem se Apostol suočavao s krizama, neuspjesima i neprekidnim mukama onoga što on naziva „trn u tijelu“ (usp. *2 Kor 12, 7*). Put vjere nikada nije šetnja, ni za koga, ni za Petra ni za Pavla, za nijednog kršćanina. Put vjere nikada nije šetnja, već je zahtjevan, ponekad mukotrpan: čak je i Pavao, postavši kršćanin, morao postupno učiti biti to do kraja, napose kroz trenutke kušnje.

U svjetlu ovog iskustva svetih apostola Petra i Pavla, svatko od nas može se zapitati: „Kad ispovijedam svoju vjeru u Isusa Krista, Sina Božjega, činim li to sa sviješću da uvijek moram učiti ili pretpostavljam da sam ‘već sve shvatio’“? I još: „Obeshrabrim li se u teškoćama i kušnjama, žalim li se ili učim da to bude prilika da rastem u povjerenju u Gospodina?“ Naime – piše Pavao Timoteju – On nas oslobađa od svakoga zla i dovodi nas u sigurnost neba (usp. *2 Tim 4, 18*). Neka nas Djevica Marija, Kraljica apostolâ, nauči nasljedovati ih svakim danom napredujući na putu vjere.

Nakon Angelusa

Svakoga dana u srcu nosim dragu i izmučenu Ukrajinu, koja je i dalje pod barbarskim napadima, poput onoga koji je pogodio trgovački centar u Kremenčuku. Molim se da tom bezumnom ratu uskoro dođe kraj. Ponovno potičem da se ustraje, ne umarajući se, u molitvi za mir; neka Gospodin otvori putove dijaloga koje ljudi ne žele ili ne uspijevaju pronaći! I ne zanemarimo pružanje pomoći ukrajinskom narodu koji toliko trpi!

Ovih je dana u Rimu izbilo više požara, kojima su pogodovale vrlo visoke temperature, dok na mnogim mjestima suša predstavlja sada ozbiljan problem koji uzrokuje ozbiljne štete proizvodnim djelatnostima i okolišu. Nadam se da će se poduzeti potrebne mjere za suočavanje s tim hitnim problemima te za sprječavanje budućih izvanrednih situacija. Sve nas to treba potaknuti na razmišljanje o zaštiti stvorenog svijeta, za koju smo mi odgovorni, svaki od nas. To nije moda, nego odgovornost; budućnost Zemlje je u našim rukama i ovisi o našim odlukama.

Na Trgu se danas dijeli prvi broj lista „L’Osservatore di strada“ („L’Osservatore ulice“), novog mjesečnika dnevnika „L’Osservatore Romano“. U tim novinama posljednji postaju protagonisti; naime, siromašne i marginalizirane osobe sudjeluju u uređivačkom poslu, pišu, daju intervju, ilustriraju stranice tog besplatnog mjesečnika. Ako netko želi nešto dati može to učiniti dobrovoljno, ali uzmite ga slobodno jer je to lijepa stvar koja dolazi odozdo, od siromašnih, kao izraz onih koji su marginalizirani.

Na ovaj blagdan svetih apostola Petra i Pavla, glavnih zaštitnika Rima, upućujem svoje čestitke Rimljanima i svima koji borave u ovom gradu, izražavajući nadu da će svi moći u njemu naići na primjerenu dobrodošlicu dostojnu njegove ljepote. Rim je baš lijep!

Još jednom izražavam svoju zahvalnost izaslanstvu Carigradskog ekumenskog patrijarhata, poslanom od Njegove Svetosti Bartolomeaj, dragog brata, i upućujem mu srdačan i bratski pozdrav.

Od srca pozdravljam hodočasnike koji su došli pridružiti se slavlju nadbiskupâ metropolitâ, za koje sam jutros blagoslovio palije.

Pozdravljam sve vas, dragi hodočasnici, napose hodočasnike iz Sjedinjenih Američkih Država i Republike Češke, Berlina i Londona. Pozdravljam dječake krizmanike iz Barbare, blizu Ancone, kao i one iz Gresta di Zagarole; te sudionike hodočašća koje je krenulo iz Aquileje, a koje promiče Europska udruga Romea Strata, a pozdravljam i djecu Bezgrešne.

Želim svima ugodan blagdan. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!